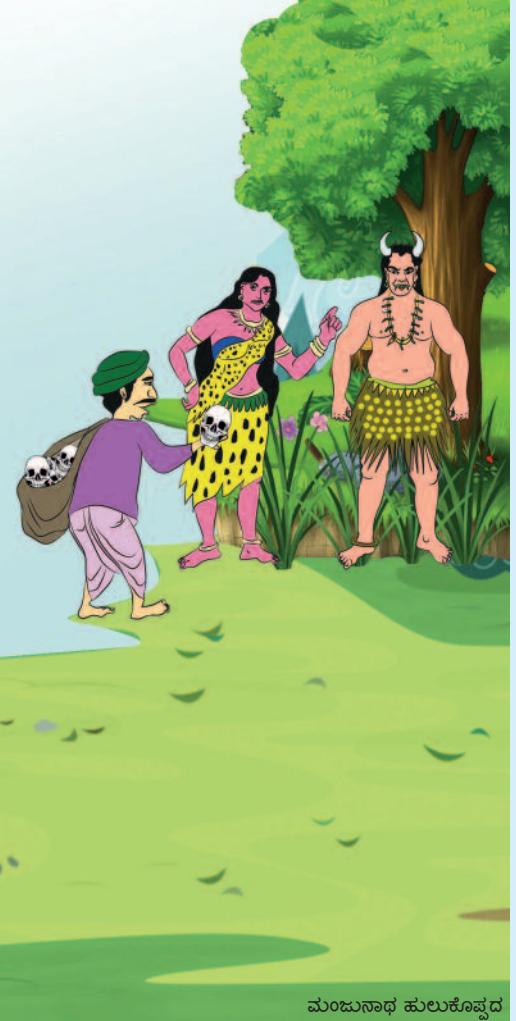

ಎಳೆಯುರ ಅಂಗಳ್ಜ

ಕಮ್ಮಾರನ ಜಾಟ್‌ಹು

■ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ, ಶಿವಮೋಗ್

ಮಂಜುನಾಥ ಸುಲಹ್ನಾಥ್

ಒಂದು ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನ್‌ನ್ನದ್ದು. ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯಾರುವ ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲೆ, ಬಾಣ ವೇದಲಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಅವನು ಜೀವನ ಸಾಗಿಕ್ಕೆಂಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ದಿನ ರೈತನೆಬ್ಬಿ ಹೊನ್ನಿಗಿ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದ ಅಮಲು ತಲೆಗೆರಿ ತನ್ನ ಹೆಡತಿಯ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಕಿಡಿದ. ಅವಳು ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತ ಹ್ಯಾಯ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ದಾರು ನೀಡಿದಳು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ರೈತನನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ರೈತನು ತಪ್ಪನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ‘ಈ ಅನಾಹತಕ್ಕ ಕಾರಣ ಕಮ್ಮಾರನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕತ್ತಿ. ಅದು ಅಷ್ಟುಂದು ಹರಿತವಾಗಿರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕ್ಯಾಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೇ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಶೈಕ್ಷಿಯಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ನೀಡಿದ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ರೈತನ ಲಂಚಕ್ಕೆ ತಲೆ ಬಾಗಿದ. ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ.

‘ರೈತನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ಕಾರಣವಾದದ್ದು ನೀನು ತಯಾರಿಸಿದ ಕತ್ತಿ. ಅದು ಅಷ್ಟ ಹರಿತವಾಗಿರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಅನಾಹತ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ

ನೀನು ಈ ಉಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಇರಬಾರದು. ನೀನು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಗಂಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಕಾಡು ಸೇರಿಬಿಡು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕುರ ಮೃಗಗಳಿಗೆ, ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ನೀನು ಅಪಾರವಾಗಬೇಕು, ಇದೇ ನಿನಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ತಿಪ್ಪು ನೀಡಿದ. ಕಮ್ಮಾರನಿಗೆ ಏನು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕು ಆತ ಅವಕಾಶ ಹೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಮಾರ ದುಃಖಿದಿಂದಲೇ ಮನಗೆ ಬಂದ. ಒಂದು ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಕಬ್ಬಿಣ ಹಡಗೆಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಾಡಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸಾಗಿದ. ಮುಖ್ಯಂಚಯ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಬ್ಬ ಭರುಂಕರ ರಾಕ್ಷಸ ಅವನದುರಿಗೆ ಬಂದ. ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಹಸಿವೆ ಕೆರಳತು. ಒಂದು ಹುಳವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವರೆ ಅವನನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಕೊಂಡಿಗೆ, ‘ಬಹು ದಿನಗಳ ಬಿಕೆ ಸೋಗಸಾದ ಉಟ ತಂಡಿನೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಬೆಂಂಳಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸು. ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ತಿನೆಂಬ್ಬಿನೊಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ರಾಕ್ಷಸಿ ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ಕಡಾಯಿಯ ಡಳಗೆ ತಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಳೆಯ ಮೇಲಿಸಿದಳು. ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನರಿಸಿ ಕೆಳಗಿನಿಂದ

ಉರಿಸಿದಳು. ಬೆಂಳಿ ಸುದುವಾಗ ಕಮ್ಮಾರನಿಗೆ ಬದುಕುವ ಭರವಸೆಯೇ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಬಟ್ಟಿಯೋಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬರುದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಕಡಾಯಿಯೋಳಿಗೆ ಸುರಿಯ ತೊಡಗಿದ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಸುರಿದರೂ ಬುರುಡೆಯೋಳಿಗನ ನೀರು ಕೇಳಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಇತ್ತು. ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬೆಂಳಿ ಉರಿಸಿದರೂ ತಣ್ಣೀರು ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನೀರು ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಮಾರನಿಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಡಾಯಿಯೋಳಿಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅದು ತೆಗೆದುಷ್ಟು ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಕಮ್ಮಾರನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ರಾಕ್ಷಸ ದಂಪತೀಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟರಿಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟ ಬೆಂಳಿ ಉರಿಸಿದರೂ ಇವನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ತಮಗಿಂತಲೂ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬುವದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಯಾರು? ಇಷ್ಟರ ತನಕ ನಮ್ಮ ಈ ಕಡಾಯಿಯೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಯಾವ ಜೀವಿಯೂ ಜೀವತ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೊನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಂತಹ ದಿಕ್ಕಿನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಏನಿದರ ಗುಟ್ಟಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಕಮ್ಮಾರ ಮೀಸ ತಿರುವುತ್ತ ಜೋರಾಗಿ ನಷ್ಟ. ‘ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನ ಬುರುಡೆಯ ಮಹತ್ವವೇ ಅಂಥದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತು ಹಾಕಿದರೂ